

НАЦИОНАЛНИ ПЕРСПЕКТИВИ ОД ЕВРОПСКАТА ДЕБАТА

Се или ништо

Самитот на Европската политичка заедница и неформалниот состанок на шефовите на државите или владите на ЕУ ја поставуваат темата за проширување на Унијата на највисокото ниво на европските дебати, во услови на тековната руска војна во Украина и воените дејствија во Нагорно-Карабах.

СРЕЌА ВО НЕСРЕЌАТА

[ПРОЧИТАЈТЕ ПОВЕКЕ](#)

По 20-годишниот корсокак во европската дебата, темата за проширување официјално влезе во агендата на највисокото ниво на политичките собири во Гранада, забележува „Helsingin Sanomat“, означувајќи го третиот Самит на Европската политичка заедница и неформалниот состанок на Шефовите на држави или влади на ЕУ. Претседателот на Европскиот совет Шарл Мишел, кој постави „амбициозен, но реален“ рок до 2030 година за пристапување на новите членки, тврди дека тој треба да послужи како повик за акција и за осумте земји-кандидатки и за 27-те земји-членки на ЕУ за своите реформи. Првите мора да го зајакнат владеењето на правото, транспарентноста, да ја засилат борбата против корупцијата, меѓу другото, за да ги исполнат критериумите од Копенхаген, додека вторите треба да го преиспитаат процесот на донесување одлуки, институционалната поставеност и финансиските импликации при примање нови играчи во Унијата. Иако не се очекува да произлезат конкретни одлуки од размислувањата во Гранада, Мишел нагласува дека руската целосна инвазија на Украина создаде невиден моментум за преговорите за членство, чија насока ќе стане појасна откако Комисијата ќе ги објави своите извештаи за напредокот на реформите во ноември.

ГРА-НАДА

[ПРОЧИТАЈТЕ ПОВЕКЕ](#)

Уште во јуни оваа година, земјите-членки на ЕУ се чинеше дека се согласија за пакетот за азил и миграција; но сепак, дел од законодавниот договор кој беше оставен на страна сега предизвикува мешаница. Така-наречената „кризна регулатива“ детално објаснува што треба да се случи ако една земја-членка ненадејно доживее нов бран бегалци. Имајќи предвид дека оваа точна ситуација се случи на островот Лампедуза пред неколку недели, Италија го предводи обвинението за барање поправедна распределба на мигрантите низ земјите-членки на ЕУ. Некои земји, вклучително и Австрија, остро се противат. „Kurier“ ја објаснува линијата на аргументација на земјата: Австрија го нагласува и онака високиот број бегалци што ги прими во последниве години и нагласува дека кризната регулатива и нејзините мерки ќе го поткопаат целиот пакет за азил. Покрај Полска и Унгарија, Австрија тогаш гласаше против за кризната мерка во јуни, додека Германија беше воздржана. Во изненадувачки пресврт на настаните, германскиот канцелар Олаф Шолц зборуваше во средата велејќи дека повеќе нема да застане на патот на регулацијата на кризата. Времето за усвојување на пакетот истекува, бидејќи трите институции на ЕУ треба да постигнат договор пред февруари 2024 година, се предупредува во написот како заклучок.

ДОВЕДУВАЊЕ ВО РЕД

[ПРОЧИТАЈТЕ ПОВЕКЕ](#)

Со проширувањето високо на агендата на ЕПС и неформалните самити на Европскиот совет во Гранада, „Ekathimerini“ навлегува во проценките на претставниците на ЕУ и тинк-тенковите за тоа што треба да се случи за да се подготви за пристапување на неколку нови земји-членки на ЕУ. Написот обрнува внимание на проблемот со едногласното гласање во Советот на ЕУ за главните области на политиката, со тоа што барањето веќе ја намалува ефикасноста на ЕУ само со 27 земји-членки. Две можни решенија се со користење на специјални „passerelle клаузули“ или, уште посуштински, да се смени во гласање со квалификувано мнозинство (QMV). Буџетот на ЕУ ќе треба да се реструктурира, исто така, за да се земе предвид понискиот БДП на потенцијалните нови земји-членки, заедно со распределбата на средствата од Заедничката земјоделска политика (ЗЗП). Неодамнешните проценки предвидуваат дека сите сегашни земји-членки ќе станат нето-плаќачи во буџетот на ЕУ – едно предложено решение би било зголемување на буџетот преку нови даноци или извори на приходи. Понатаму, особено во однос на ситуацијата со Унгарија и Полска во последно време, од клучно значење е да се зајакнат механизмите на ЕУ за владеење на законот, како што е принудувањето за користење на четири петтинскиот гласачки систем во Советот во рок од шест месеци, при гласање за тоа дали некоја земја го прекршува владеењето на правото, како и наметнување автоматски санкции по пет години. Конечно доаѓа дебатираниот предлог за „Европа со повеќе брзини“, кој создава четири слоја на европска интеграција за да ги земе предвид различните потреби на различни земји-членки. Сè уште е на маса – има мал консензус за патот напред меѓу владите на ЕУ.

ЕГЗИСТЕНЦИЈАЛНА КРИЗА

[ПРОЧИТАЈТЕ ПОВЕКЕ](#)

Големите очекувања и надежи за намалување на тензиите околу Нагорно-Карабах за време на третата Европска политичка заедница (ЕПЗ) не се остварија бидејќи клучните играчи – претседателот на Азербејџан, Илхам Алиев и претседателот на Турција, Реџеп Таип Ердоган – избраа да не присуствуваат на состанокот на 47 нации, повикувајќи се на наводна „антиазербејџанска атмосфера“ на самитот. Ова му задава удар на кредитбилитетот на ЕПЗ, забележува „Times of Malta“, бидејќи не ја исполнува својата клучна цел – подобрување на геополитичката стабилност во Европа и нејзиното соседство. Како и да е, Кавкаскиот конфликт што падна на агендата на ЕПС отвора простор кој најверојатно ќе биде пополнет со дебатата за миграцијата, која беше турната на линијата на фронтот од страна на италијанската премиерка Џорџија Мелони и нејзиниот британски колега Риши Сунак. И двајцата се незадоволни од мерките што моментално се во сила, и се очекува да претседаваат со спореден состанок во Гранада за да разговараат за „заедничка акција“ против она што канцеларијата на Сунак го нарече „организиран имиграциски криминал“.